

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΦΕΣΕΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

2994/2017

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές Ελένη Λευθεριώτου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Χρυσούλα Παπαδοπούλου, Πρωτοδίκη, Βασιλική Καρακώστα, Πρωτοδίκη-Εισηγήτρια και τη Γραμματέα Μαργαρίτα Τράκα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 27 Ιανουαρίου 2017, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

Της εκκαλούσας : Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία "ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε." (ΟΤΕ), που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής (Λ.Κηφισίας αρ. 99) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία, κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από το πινάκιο, εκπροσωπήθηκε από την πληρεξουσία δικηγόρο της Αικατερίνη Βαλαβάνη, βάσει δηλώσεως.

Του εφεσιβλήτου : κατοίκου

, ο οποίος, κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από το πινάκιο, εκπροσωπήθηκε από την πληρεξουσία δικηγόρο του Δήμητρα Κουφογιάννη, βάσει δηλώσεως.

Της ασκούσας πρόσθετους λόγους έφεσης : Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία "ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε." (ΟΤΕ), που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής (Λ.Κηφισίας αρ. 99) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία, κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από το πινάκιο, εκπροσωπήθηκε από την πληρεξουσία δικηγόρο της Αικατερίνη Βαλαβάνη, βάσει δηλώσεως.

Του καθ'ού οι πρόσθετοι λόγοι έφεσης :

, ο οποίος, κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από το πινάκιο, εκπροσωπήθηκε από την πληρεξουσία δικηγόρο του Δήμητρα Κουφογιάννη, βάσει δηλώσεως.

Της ασκούσας πρόσθετο λόγο έφεσης : Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία "ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε." (ΟΤΕ), που εδρεύει στο

Μαρούσι Αττικής (Α.Κηφισίας αρ. 99) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία, κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από το πινάκιο, εκπροσωπήθηκε από την πληρεξουσία δικηγόρο της Αικατερίνη Βαλαβάνη, βάσει δηλώσεως.

Του καθ'ού ο πρόσθετος λόγος έφεσης :

, ο οποίος, κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από το πινάκιο, εκπροσωπήθηκε από την πληρεξουσία δικηγόρο του Δήμητρα Κουφογιάννη, βάσει δηλώσεως.

Ο εφεσβλητος άσκησε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου την από 25.9.2006 (και με αριθμό κατάθεσης 1215/2.10.2006) αγωγή του κατά της εκκαλούσας και ζήτησε να γίνει δεκτή. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, με την υπ'αριθ. 1216/2009 οριστική απόφασή του, δικάζοντας αντιμωλία των διαδίκων, έκανε δεκτή εν μέρει ως και κατ'ουσίαν βάσιμη την ως άνω αγωγή. Κατά της ανωτέρω αποφάσεως η εκκαλούσα άσκησε την από 6.11.2009 και με αριθμό κατάθεσης 958/4.12.2009 ενώπιον του Ειρηνοδικείου έφεσή της, αντίγραφο της οποίας κατατέθηκε στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου με γενικό αριθμό κατάθεσης 37243/2016 και αριθμό κατάθεσης δικογράφου 130/2016 και προσδιορίσθηκε για τη δικάσιμο της 30.9.2016, οπότε και αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

Περαιτέρω, η εκκαλούσα, άσκησε, με το από 20.7.2016 (και με αριθμό κατάθεσης 44926/151/2016) ιδιαίτερο δικόγραφο, πρόσθετους λόγους έφεσης, των οποίων δικάσιμος ορίστηκε αρχικά η 30.9.2016, κατά την οποία η συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκαν στο πινάκιο.

Επίσης, η εκκαλούσα, άσκησε, με το από 4.8.2016 (και με αριθμό κατάθεσης 51244/193/2016) ιδιαίτερο δικόγραφο, πρόσθετο λόγο έφεσης, του οποίου δικάσιμος ορίστηκε αρχικά η 30.9.2016, κατά την οποία η συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε νόμιμα με τη σειρά της από το οικείο πινάκιο, οι πληρεξούσιες δικηγόροι των διαδίκων δεν παραστάθηκαν στο ακροατήριο, αλλά κατέθεσαν μονομερείς δηλώσεις, κατ' άρθρο 242 παρ. 2 ΚΠολΔ και προκατέθεσαν προτάσεις.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Η κρινομένη έφεση κατά της υπ'αριθ. 1216/2009 οριστικής αποφάσεως του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, που εκδόθηκε αντιμωλία των διαδίκων, κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρα 663 επ. ΚΠολΔ), ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα, εφόσον από τα διαδικαστικά έγγραφα που προσκομίζονται, δεν προκύπτει και ούτε οι διάδικοι επικαλούνται σχετική επίδοση της εκκαλουμένης ως άνω αποφάσεως, κατά το χρόνο άσκησής της, δε, δεν είχε παρέλθει τριετία από τη δημοσίευσή της (άρθρα 495§1,

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

511, 513§1 περ. β', 516§1, 517 και 518 παρ. 2 σε συνδυασμό με 591§1 ΚΠολΔ). Πρέπει, επομένως, να γίνει τυπικά δεκτή (άρθρο 532 ΚΠολΔ) και να ερευνηθεί, περαιτέρω, κατά την ίδια ως άνω διαδικασία, ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της (άρθρο 533 παρ. 1 του ίδιου Κώδικα). Μετά αυτής πρέπει να συνεκδικασθούν, κατ'άρθρο 246 ΚΠολΔ, λόγω προδήλου συναφείας, οι από 20.7.2016 πρόσθετοι λόγοι αυτής, οι οποίοι αναφέρονται σε αναγκαστικώς συνεχόμενα κεφάλαια σε σχέση με αυτά που έχουν προσβληθεί με την έφεση και οι οποίοι ασκήθηκαν, κατ'άρθρο 520 παρ. 2 ΚΠολΔ, παραδεκτά με ιδιαίτερο δικόγραφο, που κατατέθηκε (με αριθμό κατάθεσης 44926/151/2016) στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού και τα οποία κοινοποιήθηκαν στον εφεσίβλητο τριάντα (30) ημέρες πριν από τη συζήτηση της έφεσης και συγκεκριμένα την 27.7.2016 (βλ. την υπ'αριθ. 11487^Η/27.7.2016 έκθεση επιδόσεως του αρμόδιου Δικαστικού Επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, Παναγιώτη ΚΟΥΤΣΙΒΙΤΗ). Πρέπει, επομένως, οι ως άνω πρόσθετοι λόγοι, να ερευνηθούν ως προς το παραδεκτό και βάσιμό τους, κατά την ίδια ως άνω διαδικασία (άρθρα 532 και 533 παρ. 1 ΚΠολΔ). Περαιτέρω, σε ό,τι αφορά στον από 4.8.2016 ασκηθέντα από την εκκαλούσα με ιδιαίτερο δικόγραφο (με αριθμό κατάθεσης 51244/193/2016) στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού πρόσθετο λόγο έφεσης, αυτός πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος, λόγω της εκπροθέσμου ασκήσεώς του (άρθρο 520 παρ. 2 ΚΠολΔ), καθόσον, όπως προκύπτει από την υπ'αριθ. 9115Δ'/2.9.2016 έκθεση επιδόσεως του αρμόδιου Δικαστικού Επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, Κωνσταντίνου-Νικολάου ΚΑΤΣΙΜΙΧΑ, το (ιδιαιτερο) δικόγραφο αυτού κοινοποιήθηκε στον εφεσίβλητο την 2.9.2016, ήτοι χωρίς να τηρηθεί η προβλεπόμενη από το νόμο για την κοινοποίησή του προθεσμία των τριάντα (30) ημερών πριν από την αρχικά ορισθείσα δικάσιμο για τη συζήτηση της ένδικης έφεσης (30.9.2016). Ας σημειωθεί ότι, μετά την απόρριψη του ως άνω προσθέτου λόγου, δεν θα επιβληθούν δικαστικά έξοδα σε βάρος της εκκαλούσας, διότι ο εφεσίβλητος δεν υποβλήθηκε γι'αυτόν σε ιδιαίτερα έξοδα.

Με την από 25.9.2006 αγωγή του, επί της οποίας εκδόθηκε η εκκαλουμένη απόφαση, ο ενάγων και ήδη εφεσίβλητος ισχυρίσθηκε ότι, το έτος 1977 προσλήφθηκε από την εναγομένην εκκαλούσα, με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, ότι ακολούθως μονιμοποιήθηκε στην κατηγορία του τεχνικού προσωπικού και ότι κατά το χρόνο άσκησης της αγωγής έφερε το βαθμό Τ/Α. Ότι η εργοδότηρια εταιρεία, κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2001 έως 31.12.2005, δεν υπολόγισε τα επιδόματα εορτών, το επίδομα αδείας και τις αποδοχές αδείας που του κατέβαλε, με βάση τις τακτικές του αποδοχές προσαυξημένες κατά τις αμοιβές που λάμβανε σταθερά και ανελλιπώς για εργασία κατά τις Κυριακές και για υπερεργασία, που πραγματοποιούσε ο εργαζόμενος ενάγων τακτικά και μόνιμα σε αυτήν, όπως αναλυτικά αναφέρεται στην αγωγή, ως όφειλε, σύμφωνα με το νέο ΓΚΠ-ΟΤΕ, που τέθηκε σε ισχύ από 18.6.1999 με την από 10.9.1999 Ε.Σ.Σ.Ε., αλλά με βάση τον απλό μηνιαίο μισθό και με τις αναφερόμενες στην από 14.3.1985 Ε.Σ.Σ.Ε. προσαυξήσεις, με αποτέλεσμα να του οφείλει η εναγομένη (ήδη εκκαλούσα) την προκύπτουσα διαφορά, που ανέρχεται συνολικά, κατά τα διαλαμβανόμενα στο αγωγικό δικόγραφο, στο ποσό των 8.489 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στο

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

κατ'έτος ισόποσο των παραπάνω πρόσθετων αμοιβών του τριών μηνών του αντίστοιχου έτους (ενός μήνα για τις αποδοχές αδείας, ενός μήνα για το επίδομα εορτών Χριστουγέννων και μισού μήνα για καθένα από τα επιδόματα εορτών Πάσχα και αδείας). Ότι επικουρικά, για την περίπτωση που κριθεί ότι οι προσαυξήσεις της από 14.3.1985 Ε.Σ.Σ.Ε. επί των επιδομάτων εορτών και αδείας δεν χορηγούνται επιπλέον των κατά το άρθρο 12 παρ. 3 και 4 του νέου ΓΚΠ-ΟΤΕ τακτικών αποδοχών, που λαμβάνονται ως βάση για τον υπολογισμό τους, η εναγομένη του οφείλει για τις ίδιες πιο πάνω αιτίες, το συνολικό ποσό των 5.942 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στο ίδιο κατ'έτος ισόποσο των παραπάνω πρόσθετων αμοιβών των τριών μηνών του αντίστοιχου έτους, αφαιρουμένων από τις δύο μηνιαίες αναλογίες κάθε έτους, που αφορούν στα επιδόματα εορτών και αδείας, των ποσών που του καταβλήθηκαν ως προσαυξήσεις της από 14.3.1985 Ε.Σ.Σ.Ε., όπως τα ποσά αυτά αναλυτικά αναφέρονται στην αγωγή. Με βάση το ιστορικό αυτό, ο ενάγων, ζήτησε, μετά από νόμιμο περιορισμό της αγωγής στο επικουρικό αυτής αίτημα, με προφορική δήλωση της πληρεξουσίας δικηγόρου του στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου και με τις έγγραφες προτάσεις του (άρθρα 223, 294, 295 και 297 ΚΠολΔ), να υποχρεωθεί η εναγομένη, με απόφαση προσωρινά εκτελεστή, να του καταβάλει, για τις ως άνω αιτίες, το ποσό των 5.942 ευρώ, νομιμοτόκως, σε αμφότερες τις περιπτώσεις, από το τέλος κάθε έτους, εντός του οποίου κατέστη κάθε μερικότερο κονδύλιο απαιτητό, καθώς και να καταδικασθεί η εναγομένη στη δικαστική του δαπάνη. Ας σημειωθεί ότι, με την προσθήκη-αντίκρουση των προτάσεών του, ο ενάγων διευκρίνισε, κατ'άρθρο 224 ΚΠολΔ ότι, αν και κατά το επικουρικό αίτημα της αγωγής του δικαιούται το συνολικό ποσό των 6.598,74 ευρώ, εντούτοις, από εσφαλμένο εις βάρος του υπολογισμό, αναφέρει στην αγωγή του το ποσό των 5.942 ευρώ. Ωστόσο και παρά τη διευκρίνιση αυτή, εν τέλει, αιτείται επικουρικά, για τις ως άνω αιτίες, το αναφερόμενο στην αγωγή του ποσό των 5.942 ευρώ. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, δικάζοντας αντιμωλία των διαδίκων, κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρα 663 επ. ΚΠολΔ), με την υπ' αριθ. 1216/2009 οριστική απόφασή του, αφού έκρινε την αγωγή ορισμένη και νόμιμη κατά την επικουρική βάση της, δέχθηκε, περαιτέρω, μετά από εκτίμηση των αποδείξεων, αυτήν (αγωγή) εν μέρει ως και κατ'ουσίαν βάσιμη και υποχρέωσε την εναγομένη να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των 3.547,51 ευρώ, με τον νόμιμο τόκο για το επιμέρους ποσό κάθε έτους από την πρώτη του επομένου έτους. Επίσης, κήρυξε την απόφαση προσωρινά εκτελεστή και καταδίκασε την εναγομένη σε μέρος της δικαστικής δαπάνης του ενάγοντος. Κατά της ως άνω αποφάσεως, παραπονείται η εκκαλούσα, με την κρινομένη έφεσή της και τους ανωτέρω πρόσθετους αυτής λόγους, για εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και για πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων και ζητεί να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη, προκειμένου να απορριφθεί η αγωγή του ενάγοντος, καταδικαζομένου του τελευταίου στη δικαστική της δαπάνη αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας. Προβάλλεται, περαιτέρω, από την εκκαλούσα, με τις έγγραφες προτάσεις της, και αίτημα περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα της πρωτόδικης αποφάσεως κατάσταση, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 914 ΚΠολΔ.

Από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 111 παρ. 2, 118 εδ. δ', 216 παρ. 1 του ΚΠολΔ, όπως ισχύουν σήμερα, προκύπτει ότι για να είναι ορισμένο το δικόγραφο της αγωγής, εκτός από

.....

τα στοιχεία που ορίζονται στα άρθρα 118 ή 117, πρέπει να περιέχει : α) σαφή έκθεση των γεγονότων που θεμελιώνουν σύμφωνα με το νόμο την αγωγή και δικαιολογούν την άσκησή της από τον ενάγοντα κατά του εναγομένου, β) ακριβή περιγραφή του αντικειμένου της διαφοράς και γ) ορισμένο αίτημα. Ειδικότερα, στην αγωγή, με την οποία ζητούνται διαφορές επιδομάτων εορτών και αδείας και αποδοχών αδείας λόγω μη συνυπολογισμού στις τακτικές αποδοχές, με βάση τις οποίες υπολογίστηκαν τα παραπάνω επιδόματα και οι αποδοχές αδείας και των αμοιβών για εργασία κατά τη νύκτα, τις Κυριακές και αργίες και για υπερεργασία και νόμιμη υπερωριακή εργασία, οι οποίες σταθερώς και ανελλιπώς καταβάλλονταν στον εργαζόμενο ως συμβατικό αντάλλαγμα της παρεχόμενης για την αιτία αυτή εργασίας, πρέπει, για το ορισμένο αυτής, κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως του άρθρου 216 παρ. 1 ΚΠολΔ, να αναφέρεται η εργασιακή σχέση και οι όροι αυτής, ο καταβαλλόμενος στον εργαζόμενο μέσος μηνιαίος μισθός, οι ώρες απασχόλησής του καθ'έκαστο μήνα κατά τις Κυριακές, τις αργίες και τη νύκτα, καθώς επίσης η νόμιμη υπερωριακή του εργασία και υπερεργασία και οι ληφθείσες αμοιβές για κάθε μία από τις αιτίες αυτές, κατά τρόπο ώστε να προκύπτει με σαφήνεια η αιτούμενη διαφορά για την αιτία αυτή (ΑΠ 1411/2009, ΤΝΠ Νόμος). Στην προκείμενη περίπτωση, η αγωγή με το ανωτέρω περιεχόμενο και αίτημα είναι αρκούντως ορισμένη, αφού περιέχει όλα τα απαιτούμενα από τις ως άνω διατάξεις στοιχεία και δη την εργασιακή σχέση και τους όρους αυτής, τον καταβαλλόμενο στον εφεσίβλητο μέσο μηνιαίο μισθό, τις ώρες απασχόλησής του καθ'έκαστο μήνα κατά τις Κυριακές και αργίες, τη νόμιμη υπερωριακή του απασχόληση και την εργασία του κατά τη νύκτα, καθώς και τις ληφθείσες αμοιβές του για την εν λόγω απασχόληση, κατά τρόπο ώστε να προκύπτουν με σαφήνεια οι αιτούμενες διαφορές. Επομένως, τα αναφερόμενα στον σχετικό 1^ο λόγο έφεσης, με τον οποίο η εναγομένη-εκκαλούσα ισχυρίζεται ότι εσφαλμένα και παρά το νόμο το πρωτοβάθμιο δικαστήριο έκρινε ορισμένη την αγωγή, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα.

Σύμφωνα με το άρθρ. 3§1 του α.ν. 539/1945 κατά τη διάρκεια της άδειας ανάπαυσης του ο μισθωτός δικαιούται τις συνήθεις αποδοχές, τις οποίες θα εδικαιούτο, εάν απασχολείτο στην "υπόχρη" (με τον όρο αυτόν αντικαταστάθηκε με το άρθρ. 1§2 ν. 1346/1983 ο αρχικός όρος "υποκείμενη") επιχείρηση κατά τον αντίστοιχο χρόνο της αδείας του ή τις τυχόν για την περίπτωση αυτή καθορισμένες με συλλογική σύμβαση, ενώ κατά την §3 του ίδιου άρθρου (όπως αυτή ισχύει μετά την απόσυρση φράσης με το άρθρ. 1§2 ν. 4547/1966) στην έννοια των αποδοχών περιλαμβάνονται και οι κάθε είδους πρόσθετες ή συμπληρωματικές τακτικές παροχές (αντίτιμο τροφής, επιδόματα κλπ.). Πρέπει να σημειωθεί εδώ, ότι οι ρυθμίσεις του α.ν. 539/1945 διασφαλίζουν τις ελάχιστες υπέρ όλων των εργαζομένων εγγυήσεις ως προς τις άδειες αναψυχής και τις συναφείς αποδοχές κ.λπ. και λόγω του εντόνως προστατευτικού χαρακτήρα τους και του στενού δεσμού τους με την ικανοποίηση και προστασία του γενικότερου κοινωνικού συμφέροντος αποτελούν μονομερώς αναγκαστικό δίκαιο και κατά συνέπεια απόκλιση από τις σχετικές διατάξεις αυτού επιτρέπεται μόνο για την εφαρμογή ευμενέστερων για τον εργαζόμενο διατάξεων άλλων πηγών, κατ' επιταγή της αρχής της εύνοιας υπέρ των μισθωτών, η οποία εφαρμόζεται όχι μόνο στην σχέση συλλογικής και ατομικής σύμβασης

εργασίας, αλλά και στην σχέση περισσότερων πηγών διαφορετικής ιεραρχικής βαθμίδας (ΟΛΑΠ 5/2011, ΤΝΠ Νόμος), υπό το πρίσμα δε αυτό πρέπει να ληφθεί και θεωρηθεί η περιεχόμενη στην ως άνω διάταξη, ως προς τις αποδοχές αδειάς που δικαιούται ο μισθωτός, εναλλακτική-διαζευκτική δυνατότητα χορήγησης των καθορισμένων για την περίπτωση αυτών με συλλογική σύμβαση αποδοχών. Εξάλλου στο άρθρο 3§§ 16 και 17 του Ν. 4504/1966 ορίζεται ότι "οι επί σχέσει εργασίας του ιδιωτικού δικαίου απασχολούμενοι παρ' οιοδήποτε εργοδότη, μισθωτοί, δικαιούνται κατ'έτος "επιδόματος αδειάς" ίσου προς το σύνολον των αποδοχών των υπό του Α.Ν. 539/1945 ή άλλων διατάξεων καθοριζομένων ημερών αδειάς αναπαύσεως μετ'αποδοχών, των δικαιούται έκαστος μισθωτός, υπό τον περιορισμόν ότι το επίδομα τούτο δεν δύναται να υπερβαίνει τας αποδοχάς ενός 15ημέρου, διά τους επί ημερομισθίω ή κατά μονάδα εργασίας ή επί ποσοστοίς ή κατ'άλλον τρόπον αμειβομένους μισθωτούς. Το ως άνω επίδομα καταβάλλεται ομού μετά των αποδοχών της αδειάς αναπαύσεως του μισθωτού...". Εξάλλου, στο άρθρο 1§§§ 1, 2 και 3 της Υ.Α. 19040/1981, που εκδόθηκε κατ'εξουσιοδότηση του Ν. 1082/1980 ορίζεται ότι : "1. Όλοι οι μισθωτοί που αμείβονται με μισθό ή με ημερομίσθιο, δικαιούνται από τους πάσης φύσεως εργοδότες τους : α) Επίδομα εορτών Χριστουγέννων ίσο με ένα μηνιαίο μισθό για τους αμειβόμενους με μισθό και με 25 ημερομίσθια για τους αμειβόμενους με ημερομίσθιο και β) Επίδομα εορτών Πάσχα, ίσο με μισό μηνιαίο μισθό, για τους αμειβόμενους με μισθό και με 15 ημερομίσθια για τους αμειβόμενους με ημερομίσθιο. 2. Τα ανωτέρω επιδόματα καταβάλλονται στο ακέραιο εφόσον η σχέση εργασίας των μισθωτών με τον υπόχρεο εργοδότη διήρκεσε ολόκληρη τη χρονική περίοδο, στην περίπτωση του επιδόματος εορτών Πάσχα από 1^η Ιανουαρίου μέχρι 30 Απριλίου και στην περίπτωση του επιδόματος εορτών Χριστουγέννων από 1^η Μαΐου μέχρι 31 Δεκεμβρίου κάθε χρόνου...", ενώ σύμφωνα με το άρθρο 3 της ίδιας ως άνω απόφασης, τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα υπολογίζονται βάσει των πράγματι καταβαλλομένων μισθών ή ημερομισθίων την 10^η Δεκεμβρίου κάθε χρόνου, για το επίδομα Χριστουγέννων και την 15^η ημέρα πριν από το Πάσχα ή την ημερομηνία λύσης της εργασιακής σχέσης, νοείται, δε, ως καταβαλλόμενος μισθός ή ημερομίσθιο το σύνολο των τακτικών αποδοχών του μισθωτού. Από το συνδυασμό των ως άνω διατάξεων αυτής με τις διατάξεις των άρθρων 648, 653, 666, 679 ΑΚ, της κυρωθείσας με το ν. 3248/1955 με αριθ. 95/1949 Διεθνούς Σύμβασης "περί προστασίας του ημερομισθίου", 2 της κυρωθείσας με το ν. 133/1975 από 26.2.1975 ΕΓΣΣΕ, 1§1 ν. 435/1976, 1§2 ν. 1082/1980 και 2 των κατά καιρούς εκδοθεισών υπουργικών αποφάσεων "περί χορηγήσεως δώρων για τις εορτές του Πάσχα και των Χριστουγέννων", προκύπτει ότι ως "συνήθεις αποδοχές" ταυτιζόμενες με τις "τακτικές αποδοχές", με βάση τις οποίες υπολογίζονται οι αποδοχές και το επίδομα αδειάς, καθώς και τα επιδόματα εορτών Πάσχα και Χριστουγέννων και εξευρίσκεται το ωρομίσθιο και η προσαύξηση για την παρεχόμενη υπερωριακή εργασία, νοούνται ο συμβατικός ή νόμιμος μισθός ή το ημερομίσθιο, καθώς και οποιαδήποτε άλλη πρόσθετη εργοδοτική παροχή, σε χρήμα ή σε είδος, που καταβάλλεται κατά τη διάρκεια της σύμβασης εργασίας, με την προϋπόθεση ότι η παροχή αυτή δίδεται σταθερά και μόνιμα ως αντάλλαγμα της παρεχόμενης εργασίας. Έτσι, εφόσον, παρέχονται τακτικά και σταθερά, περιλαμβάνονται στις τακτικές αποδοχές, μεταξύ άλλων, η αμοιβή για υπερεργασία και για νόμιμη υπερωριακή απασχόληση, καθώς και οι προσαυξήσεις

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

.....

για την παροχή εργασίας κατά τη νύκτα, τις Κυριακές και τις αργίες και γενικά κάθε προσαύξηση του βασικού μισθού ή ημερομισθίου (ΟΛΑΠ 5/2011, ΤΝΠ Νόμος). Στις τακτικές αποδοχές περιλαμβάνεται επίσης και η αποζημίωση για εργασία εκτός έδρας, εφόσον παρέχεται τακτικώς και σταθερώς (ΑΠ 941/2014, ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 45/2006, ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 723/2004, ΕΕργΔ 2005.794, ΑΠ 287/1994, ΤΝΠ Νόμος). Δεν συμπεριλαμβάνονται, όμως, σ' αυτές, το επίδομα αδείας, διότι αυτό υπολογίζεται με βάση τις αποδοχές αδείας (ΑΠ 378/2012, ό.π.). Περαιτέρω, με την από 14-3-1985 Ε.Σ.Σ.Ε. (όρος 5§1 περ. ια', ιβ', ιγ' και 2, όπως η τελευταία προστέθηκε με την από 10-5-1985 όμοια Ε.Σ.Σ.Ε.) που υπεγράφη μεταξύ των νομίμων εκπροσώπων της εκκαλούσας ΟΤΕ ΑΕ και της συνδικαλιστικής οργάνωσης ΟΜΕ-ΟΤΕ, ορίσθηκαν ως προς τον τρόπο υπολογισμού των επιδομάτων εορτών και του επιδόματος κανονικής αδείας τα εξής : " ια) Το επίδομα εορτών Χριστουγέννων-Νέου έτους χορηγείται στο προσωπικό και είναι ίσο με τις αποδοχές που διαμορφώνονται με το μισθολόγιο στις 10 Δεκεμβρίου κάθε έτους. Το επίδομα προσαυξάνεται μόνο με τα παρακάτω ποσά : αα) του 1/8 της αμοιβής για νυκτερινή εργασία που έγινε από 1ης Μαΐου μέχρι 31 Δεκεμβρίου του έτους, ββ) του 1/8 της αμοιβής για εργασία κατά τις Κυριακές και λοιπές εξαιρέσιμες ημέρες που έγινε από 1ης Μαΐου μέχρι 31 Δεκεμβρίου του έτους, γγ) του 1/8 της αμοιβής για υπερωριακή εργασία μέχρι 80 ώρες που έγινε από 1η Μαΐου μέχρι 31 Δεκεμβρίου του έτους, δδ) του 1/2 του επιδόματος κανονικής αδείας χωρίς τις προσαυξήσεις που προστίθενται στο επίδομα, όπως κατωτέρω ορίζονται, ιβ) Το επίδομα εορτών Πάσχα χορηγείται στο προσωπικό και είναι ίσο με τις μισές αποδοχές που διαμορφώνονται με το μισθολόγιο 15 ημέρες προ του Πάσχα κάθε έτους. Το επίδομα προσαυξάνεται μόνο με τα παρακάτω ποσά : αα) του 1/8 της αμοιβής για νυκτερινή εργασία που έγινε από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 30 Απριλίου του έτους, ββ) του 1/8 της αμοιβής για εργασία κατά τις Κυριακές και λοιπές εξαιρέσιμες ημέρες που έγινε από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 30 Απριλίου του έτους, γγ) του 1/8 της αμοιβής για υπερωριακή εργασία μέχρι 40 ώρες που έγινε από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 30 Απριλίου του έτους και δδ) του 1/24 του επιδόματος κανονικής αδείας χωρίς τις προσαυξήσεις που προστίθενται στο επίδομα, όπως παραπάνω προσδιορίζονται, ιγ) Το επίδομα κανονικής αδείας χορηγείται στο προσωπικό και είναι ίσο με το μισό των αποδοχών που διαμορφώνονται με το μισθολόγιο τον μήνα, κατά τον οποίο πραγματοποιήθηκε η άδεια ή το μεγαλύτερο μέρος της. Το επίδομα προσαυξάνεται μόνο με τα ποσά : αα) του 1/24 της αμοιβής για νυκτερινή εργασία που έγινε στη διάρκεια του έτους, ββ) του 1/24 της αμοιβής για εργασία κατά τις Κυριακές και λοιπές εξαιρέσιμες ημέρες του έτους και γγ) του 1/24 της αμοιβής για υπερωριακή εργασία μέχρι 120 ώρες που έγινε στη διάρκεια του έτους. 2. Το προσωπικό κατά το χρόνο οποιασδήποτε αδείας με αποδοχές λαμβάνει τις αποδοχές που θα ελάμβανε αν εργαζόταν. Στις αποδοχές αυτές δεν συμπεριλαμβάνονται αμοιβές για εργασία νυκτερινή, Κυριακών και λοιπών εξαιρέσιμων ημερών και υπερωριακή". Ακολούθως, με την από 10-6-1999 Ε.Σ.Σ.Ε., που θέσπισε το νέο μισθολόγιο του προσωπικού του ΟΤΕ, τέθηκε σε ισχύ και ο νέος ΓΚΠ-ΟΤΕ, στο άρθρ. 12§§3 και 4 του οποίου ορίζονται τα εξής : "Επίδοματα εορτών. Στο προσωπικό παρέχεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου επίδομα ποσού ίσου προς τις τακτικές αποδοχές με τις προσαυξήσεις που ορίζουν οι Ε.Σ.Σ.Ε. α) ενός

δεκαπενθημέρου κατά τις εορτές του Πάσχα και β) ενός μηνός κατά τις εορτές των Χριστουγέννων. Το ποσό αυτό συμψηφίζεται με το δυνάμει των εκάστοτε κειμένων διατάξεων τυχόν καταβλητέο στο προσωπικό των πάσης φύσεως επιχειρήσεων δώρο των Χριστουγέννων και του Πάσχα. Επίδομα κανονικής αδειάς : Στο προσωπικό χορηγείται κάθε χρόνο ως επίδομα κανονικής αδειάς ποσό ίσο προς τις τακτικές αποδοχές ενός δεκαπενθημέρου, με τις προσαυξήσεις που ορίζουν οι Ε.Σ.Σ.Ε. Επίσης, με το άρθρ. 13B του ίδιου ως άνω νέου ΓΚΠ-ΟΤΕ ορίσθηκε σχετικά με την κανονική άδεια του προσωπικού της εκκαλούσας, ότι "Το προσωπικό μετά τη συμπλήρωση στον Οργανισμό ενός έτους συνεχούς πραγματικής υπηρεσίας (βασικός χρόνος) δικαιούται κάθε ημερολογιακό έτος κανονική άδεια με αποδοχές, όπως προβλέπουν οι διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας (Διεθνείς Συμβάσεις, Νόμοι, Υπουργικές Αποφάσεις, ΕΓΣΣΕ, ΕΣΣΕ κ.λ.π.) και αποφάσεις ΔΣ-ΟΤΕ". Από το συνδυασμό των προαναφερομένων διατάξεων συνάγεται ότι από 1-1-1985 που άρχισε να ισχύει η από 14-3-1985 Ε.Σ.Σ.Ε. τα επιδόματα εορτών και το επίδομα αδειάς υπολογίζονταν σύμφωνα με τον καθοριζόμενο στην ως άνω Ε.Σ.Σ.Ε. τρόπο υπολογισμού, δηλ. με βάση τον απλό μηνιαίο μισθό, όπως αυτός είχε διαμορφωθεί κατά τους προαναφερόμενους χρόνους. Όμως, ο τρόπος αυτός υπολογισμού τροποποιήθηκε με το νέο ΓΚΠ-ΟΤΕ, που τέθηκε σε ισχύ με την από 10-6-1999 Ε.Σ.Σ.Ε., αφού ρητά σ' αυτόν ορίζεται, ως προς τα επιδόματα εορτών, ότι στο προσωπικό παρέχεται με απόφαση του ΔΣ "επίδομα ποσού ίσου προς τις τακτικές αποδοχές με τις προσαυξήσεις που ορίζουν οι Ε.Σ.Σ.Ε.". Επομένως, ως βάση υπολογισμού των ανωτέρω επιδομάτων λαμβάνεται πλέον όχι ο μηνιαίος μισθός, όπως αυτός έχει διαμορφωθεί κατά τους χρόνους που αναφέρθηκαν, αλλά οι "τακτικές αποδοχές" του μισθωτού, στις οποίες, κατά τα ανωτέρω εκτιθέμενα, συμπεριλαμβάνονται ο μηνιαίος μισθός και όλες οι παροχές που καταβάλλονται από τον ΟΤΕ τακτικά κάθε μήνα ή κατ' επανάληψη περιοδικά κατά ορισμένα χρονικά διαστήματα του έτους, όπως είναι οι πρόσθετες αμοιβές για υπερεργασία, για νόμιμη ή ιδιόρρυθμη υπερωριακή απασχόληση και για εργασία κατά τις Κυριακές και τη νύκτα (ΟΛΑΠ 16/2011 και ΑΠ 1411/2009, ΤΝΠ Νόμος). Σε περίπτωση, όμως, που η παροχή της ανωτέρω εργασίας δεν ήταν σταθερή και μόνιμη, στις αποδοχές επί των οποίων υπολογίζονται τα επιδόματα εορτών, κ.λ.π., προστίθενται και οι προσαυξήσεις που αναφέρονται στην από 14.3.1985 Ε.Σ.Σ.Ε. Αντίθετα, όταν η ανωτέρω εργασία είναι σταθερή και μόνιμη και ενόψει του ότι πρόκειται για τον υπολογισμό του ίδιου εκάστοτε επιδόματος (Πάσχα, Χριστουγέννων, κ.λ.π.) εφαρμοστέα τυγχάνει, κατά την αρχή της συρροής ή συγχώνευσης, η ισχύς των ευνοϊκότερων όρων (βλ. Ι.Κουκιάδη, "Εργατικό Δίκαιο" εκδ. 2005, σελ. 577), που στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι οι διατάξεις του νέου ΓΚΠ-ΟΤΕ, αφού με βάση αυτόν υπολογίζονται στις τακτικές αποδοχές και το σύνολο των αμοιβών από την ως άνω πρόσθετη εργασία, με αποτέλεσμα, σε περίπτωση που έχουν καταβληθεί στο μισθωτό μόνον οι προσαυξήσεις της 14.3.1985 Ε.Σ.Σ.Ε., να δικαιούται αυτός, μόνον την τυχόν προκύπτουσα διαφορά, διότι σε διαφορετική περίπτωση ο συνυπολογισμός και των εν λόγω προσαυξήσεων, με βάση την από 14.3.1985 Ε.Σ.Σ.Ε. λόγω παροχής υπερεργασίας, νόμιμης υπερωρίας και εργασίας τις Κυριακές και τη νύκτα, θα οδηγούσε, έστω και εν μέρει, σε ανεπίτρεπτο διπλό υπολογισμό των ως άνω πρόσθετων αποδοχών στα επιδόματα εορτών και αδειάς (ήτοι Βασικός Μισθός + πρόσθετες αποδοχές (πρώτος υπολογισμός)=τακτικές αποδοχές, με βάση τις οποίες

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

.....

υπολογίζονται τα ένδικα επιδόματα+ποσοστό 1/8 κ.λ.π. επί των ίδιων πρόσθετων αποδοχών (δευτέρος υπολογισμός)). Είναι σαφές, λοιπόν, ότι η φράση "με τις προσαυξήσεις" στο νέο ΓΚΠ-ΟΤΕ διατηρήθηκε απλά και μόνον για να συνυπολογίζονται, όπως και προηγουμένως, τα αντίστοιχα ποσοστά των πρόσθετων αποδοχών στις περιπτώσεις εκείνες που η παροχή υπερεργασίας, νόμιμης υπερωρίας και εργασίας τις Κυριακές και τη νύκτα εκ μέρους των μισθωτών, δεν ήταν σταθερή και μόνιμη, αλλά περιστασιακή (Εφαθ 843/2013, Εφαθ 1690/2013 και Εφαθ 2671/2012, αδημ.). Εξάλλου, όσον αφορά στις αποδοχές αδειάς, ενώ στην από 14.3.1985 Ε.Σ.Σ.Ε. υπήρχε ρητή διάταξη, σύμφωνα με την οποία στις αποδοχές αυτές δεν περιλαμβάνονταν αμοιβές για εργασία νυκτερινή, Κυριακών και λοιπών εξαιρέσιμων ημερών και υπερωριακή, στο νέο ΓΚΠ-ΟΤΕ ορίζεται σαφώς ότι, το προσωπικό του ΟΤΕ δικαιούται για την κανονική άδεια "αποδοχές, όπως προβλέπουν οι διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας...". Ενόψει της ανωτέρω ρητής παραπομπής για τον προσδιορισμό των αποδοχών αδειάς στις διατάξεις της κοινής εργατικής νομοθεσίας, άρα και στο άρθρο 3 του Α.Ν. 539/1945, είναι σαφές ότι ο τρόπος υπολογισμού των αποδοχών αδειάς ρυθμίζεται διαφορετικά σε σχέση με την από 14.3.1985 Ε.Σ.Σ.Ε., με αποτέλεσμα τη σιωπηρή κατάργηση της διάταξης του άρθρου 5§2 της από 14.3.1985 Ε.Σ.Σ.Ε., που όριζε και μάλιστα αντίθετα προς τις αναγκαστικού δικαίου διατάξεις του Ν. 539/1945, ότι στις αποδοχές αδειάς δεν περιλαμβάνονται αμοιβές για εργασία νυκτερινή, Κυριακών και λοιπών εξαιρέσιμων ημερών και υπερωριακή εργασία. Άλλωστε, στο άρθρο 50 του νέου ΓΚΠ-ΟΤΕ ορίζεται ρητά ότι στις διατάξεις του προϊσχύσαντος ΓΚΠ, αποφάσεις της Διοίκησης και Ε.Σ.Σ.Ε., που υπεγράφησαν μέχρι την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος Κανονισμού και έρχονται σε αντίθεση με τις διατάξεις του, παύουν να ισχύουν από την ημερομηνία αυτή. Επομένως, στις αποδοχές αδειάς των μισθωτών της εκκαλούσας, πρέπει να συνυπολογίζεται και κάθε άλλη καταβαλλόμενη πρόσθετη παροχή σε χρήμα ή σε είδος, με την προϋπόθεση, βέβαια, ότι η παροχή αυτή δίδεται σταθερώς και μονίμως, ως συμβατικό αντάλλαγμα της παρεχόμενης εργασίας, όπως είναι η σταθερή και μόνιμη υπερεργασία, η νόμιμη ή ιδιόρρυθμη υπερωριακή εργασία και η παροχή εργασίας κατά τη νύκτα και τις Κυριακές και αργίες (ΟΛΑΠ 16/2011, ΑΠ 378/2012, ΤΝΠ Νόμος). Αντιθέτως, δεν συνυπολογίζεται στις αποδοχές αδειάς και το επίδομα αδειάς, διότι αυτό, όπως προαναφέρθηκε, υπολογίζεται με βάση τις αποδοχές αδειάς. Τούτο προκύπτει από τη διάταξη του άρθρου 3 παρ. 16 του Ν. 4504/1966, κατά την οποία το επίδομα αδειάς είναι ίσο με το σύνολο των αποδοχών των ημερών αδειάς, που δικαιούται ο μισθωτός, υπό τον περιορισμό ότι τούτο δεν μπορεί να υπερβαίνει τις αποδοχές ενός 15ημέρου για τους αμειβόμενους με μηνιαίο μισθό και 13 ημερών για τους αμειβόμενους με ημερομίσθιο (ΑΠ 378/2012, Εφαθ 1690/2013, ΤΝΠ Νόμος).

Από την εκτίμηση όλων των εγγράφων, που νόμιμα και εμπρόθεσμα προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, άλλα από τα οποία λαμβάνονται υπόψη για άμεση απόδειξη και άλλα για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, μερικών εκ των οποίων εγγράφων γίνεται ειδικότερη μνεία κατωτέρω, χωρίς, ωστόσο, να παραλείπεται κανένα κατά την ουσιαστική εκτίμηση της διαφοράς, αποδείχθηκαν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Ο ενάγων και ήδη εφεσίβλητος προσελήφθη από την εναγομένη, το έτος 1977 με

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, στη συνέχεια, δε, μονιμοποιήθηκε στην κατηγορία του τεχνικού προσωπικού (της ειδικότητας τεχνίτη εγκαταστάσεων) και υπηρετεί έκτοτε σ'αυτή, φέροντας το βαθμό Τ/Α. Σύμφωνα με τον Ειδικό Κανονισμό Ωρών Εργασίας του Προσωπικού του ΟΤΕ, ο οποίος, κατ'έξουσιοδότηση του άρθρου 7 του Α.Ν. 301/1968 εγκρίθηκε από το Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΤΕ κατά την 1201/6.8.1971 συνεδρίασή του και δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 717/4.9.1972, τ. Β') και ο οποίος επέχει ισχύ ουσιαστικού νόμου και εφαρμόζεται, κατά το άρθρο 1§2 αυτού, στο μόνιμο ή δόκιμο και έκτακτο προσωπικό του ΟΤΕ, το συμβατικό ωράριο εργασίας του προσωπικού της εναγομένης, στην εβδομάδα των πέντε ημερών, είναι 38 ώρες και 20 λεπτά εβδομαδιαίως και 7 ώρες και 40 λεπτά ημερησίως. Κατά το επίδικο χρονικό διάστημα από 1.1.2001 έως 31.12.2005, ο ενάγων, ως τεχνικός υπάλληλος, παρέιχε τακτικά και μόνιμα εργασία κατά τις Κυριακές και αργίες, υπερεργασία εντός του νομίμου ωραρίου του και εργασία κατά τη νύκτα. Για την πρόσθετη αυτή εργασία του (κατά τις Κυριακές και αργίες, την υπερεργασία και την εργασία κατά τη νύκτα) ελάμβανε από την εναγομένη, ως αντάλλαγμα, τις προβλεπόμενες νόμιμες αμοιβές, όπως αυτές προκύπτουν από τις αναλυτικές καταστάσεις αποδοχών-κρατήσεων του των ετών 2001-2005, που προσκομίζει ο ενάγων. Στα ποσά αυτά πρέπει να περιληφθούν και οι αναδρομικές αποδοχές που ελάμβανε κάθε έτος ο ενάγων για την υπερεργασία, εργασία κατά τη νύκτα και εργασία Κυριακών-αργιών, λόγω αναδρομικών αυξήσεων του μισθού του κατά το επίδικο χρονικό διάστημα. Αντίθετα, δεν πρέπει να περιληφθούν στα ποσά αυτά, τα επιδόματα κανονικής αδείας και τα αναδρομικά αυτών, τα οποία ο ενάγων εσφαλμένα στην αγωγή του περιλαμβάνει στις αμοιβές του για την τακτικά και μόνιμα παρεχόμενη εργασία του Κυριακών κ.λπ. και τα οποία (ποσά) δεν συνυπολογίσθηκαν με την εκκαλουμένη απόφαση στις αμοιβές αυτές, απορριπτομένου, έτσι, περί τούτου του σχετικού 1^{ου} πρόσθετου λόγου έφεσης ως απαράδεκτου, καθόσον στηρίζεται σε εσφαλμένη προϋπόθεση. Ειδικότερα, ο ενάγων : α) το έτος 2001 έλαβε το ποσό των 4.847,76 ευρώ (ήτοι 143.902 δρχ. ή 422,30 ευρώ για υπερωρίες+1.091.770 δρχ. ή 3.204,02 ευρώ για εξαιρέσιμα+340.475 δρχ. ή 999,19 ευρώ για νυκτερινά+4.188 δρχ. ή 12,29 ευρώ για αναδρομικά υπερωριών+58.557 δρχ. ή 171,84 ευρώ για αναδρομικά εξαιρεσίμων+12.992 δρχ. ή 38,12 ευρώ για αναδρομικά νυκτερινών), β) το έτος 2002 έλαβε το ποσό των 4.462,95 ευρώ (ήτοι 542,17 ευρώ για υπερωρίες εκμετάλλευσης+33,32 ευρώ για αναδρομικά υπερωριών εκμετάλλευσης+2.399,51 ευρώ για εξαιρέσιμα εκμετάλλευσης+31,09 ευρώ για αναδρομικά νυκτερινών εκμετάλλευσης+194,38 ευρώ για αναδρομικά εξαιρεσίμων εκμετάλλευσης+251,12 ευρώ για εξαιρέσιμα με ρεπό+1.011,36 ευρώ για νυκτερινά εκμετάλλευσης), γ) το έτος 2003 έλαβε το ποσό των 4.100,65 ευρώ (ήτοι (5,59+450,22=)455,81 ευρώ για υπερωρίες εκμετάλλευσης+(39,32 ευρώ για αναδρομικά υπερωριών επενδύσεων+(32,03+2.099,16=)2.131,19 ευρώ για εξαιρέσιμα εκμετάλλευσης+(8,07+267,21=)275,28 ευρώ για εξαιρέσιμα με ρεπό+(17,76+1.181,29=)1.199,05 ευρώ για νυκτερινά εκμετάλλευσης), δ) το έτος 2004 έλαβε το ποσό των 5.062,70 ευρώ (ήτοι (12,11+1.193,69=)1.205,80 ευρώ για υπερωρίες εκμετάλλευσης+(47,45+2.194,81=)2.242,26 ευρώ για εξαιρέσιμα εκμετάλλευσης+(8,19+658,79=)666,98 ευρώ για εξαιρέσιμα με ρεπό+(933,17+14,49=)947,66

.....

ευρώ για νυκτερινά εκμετάλλευσης} και ε) το έτος 2005 έλαβε το ποσό των 4.684,29 ευρώ (ήτοι $(3,97+1.216,11=)1.220,08$ ευρώ για υπερωρίες εκμετάλλευσης+ $(9,29+1.753,58=)1.762,87$ ευρώ για εξαιρέσιμα εκμετάλλευσης+ $(2,66+707,37=)710,03$ ευρώ για εξαιρέσιμα με ρεπό+ $(5,30+986,01=)991,31$ ευρώ για νυκτερινά εκμετάλλευσης}. Επομένως, ο ενάγων, ελάμβανε για τις ανωτέρω αιτίες : α) το έτος 2001, μηνιαίως, κατά μέσο όρο, το ποσό των 440,70 ($4.847,76 : 11$ μήνες) ευρώ, β) το έτος 2002, μηνιαίως, κατά μέσο όρο, το ποσό των 405,72 ($4.462,95 : 11$ μήνες) ευρώ, γ) το έτος 2003, μηνιαίως, κατά μέσο όρο, το ποσό των 372,78 ($4.100,65 : 11$ μήνες) ευρώ, δ) το έτος 2004, μηνιαίως, κατά μέσο όρο, το ποσό των 460,24 ($5.062,70 : 11$ μήνες) ευρώ και ε) το έτος 2005, μηνιαίως, κατά μέσο όρο, το ποσό των 425,84 ($4.684,29 : 11$ μήνες) ευρώ. Στο σημείο αυτό πρέπει να παρατηρηθεί ότι, η διαίρεση των ετήσιων για τις παραπάνω αιτίες αμοιβών του ενάγοντος γίνεται διά έντεκα (11) μηνών, καθόσον σ' αυτούς αντιστοιχεί ο χρόνος εντός του οποίου πραγματοποιήθηκε η τακτική αυτή πρόσθετη εργασία, δεδομένου ότι ο 12^{ος} μήνας αντιστοιχεί στην ετήσια κανονική άδεια που ελάμβανε ο ενάγων (σχετ. ως προς την εξεύρεση του μέσου όρου των κυμαινόμενων αυτών αμοιβών βλ. ΑΠ 1411/2009, ό.π.). Η εναγομένη, όμως, κατά το ένδικο χρονικό διάστημα δεν συνυπολόγισε το σύνολο των ως άνω αμοιβών του από την τακτική και μόνιμη εργασία Κυριακών, υπερεργασίας και νυκτερινής εργασίας του ενάγοντος, στις τακτικές αποδοχές αυτού, προκειμένου να υπολογίσει τα κατ' έτος οφειλόμενα ποσά αποδοχών αδειας, επιδόματος αδειας και εορτών, όπως είχε υποχρέωση, σύμφωνα με όσα εκτίθενται ανωτέρω, με αποτέλεσμα ο τελευταίος να δικαιούται τα κάτωθι αναφερόμενα ποσά, ως συμπληρωματικές αποδοχές και συγκεκριμένα : α) για το έτος 2001, δικαιούται το ποσό των 1.322,10 ευρώ (ήτοι $440,70 \times 3$ μήνες, δηλαδή 1 μηνιαίος μισθός για Δώρο Χριστουγέννων + $\frac{1}{2}$ μηνιαίος μισθός για Δώρο Πάσχα + 1 μηνιαίος μισθός για αποδοχές αδειας + $\frac{1}{2}$ μηνιαίος μισθός για επίδομα αδειας), β) για το έτος 2002, το ποσό των 1.217,16 ευρώ (ήτοι $405,72 \times 3$ μήνες), γ) για το έτος 2003, το ποσό των 1.118,34 ευρώ (ήτοι $372,78 \times 3$ μήνες), δ) για το έτος 2004, το ποσό των 1.380,72 ευρώ ($460,24 \times 3$ μήνες) και ε) για το έτος 2005, το ποσό των 1.277,52 ευρώ ($425,84 \times 3$ μήνες). Από τα παραπάνω ποσά, όμως, πρέπει να αφαιρεθούν τα ποσά που έχει ήδη εισπράξει ο ενάγων, δηλαδή για το έτος 2001 το ποσό των 516,47 ευρώ, για το έτος 2002 το ποσό των 594,29 ευρώ, για το έτος 2003 το ποσό των 538,04 ευρώ, για το έτος 2004 το ποσό των 569,97 ευρώ και για το έτος 2005 το ποσό των 642,05 ευρώ, τα οποία (ποσά) είχε λάβει ο ενάγων ως προσαυξήσεις υπερωριών και εξαιρεσίμων της από 14.3.1985 Ε.Σ.Σ.Ε. στα επιδόματα εορτών Πάσχα και Χριστουγέννων και στο επίδομα αδειας και τα οποία προκύπτουν από τις αναλυτικές καταστάσεις αποδοχών-κρατήσεων του των επίδικων ετών, που είναι συνημμένες στο υπ' αριθ. 920/553933/22.9.2008 έγγραφο της Υποδιεύθυνσης Λογαριασμών Προσωπικού-Τμήμα Ελέγχου και Λογιστικής Παρακολούθησης Μισθοδοσίας της εναγομένης, το οποίο φέρει τις υπογραφές των αρμοδίων υπαλλήλων της και το οποίο προσκομίζει ο ενάγων. Δηλαδή, ο ενάγων έλαβε από την εναγομένη ως προσαυξήσεις της από 14.3.1985 Ε.Σ.Σ.Ε. το συνολικό ποσό των 2.860,82 ($516,47+594,29+538,04+569,97+642,05=2.860,82$) ευρώ, το οποίο (ποσό) δέχθηκε και η εκκαλούμενη, απορριπτομένου ως ουσιαστικά αβάσιμου του σχετικού περί τούτου 3^{ου}

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

πρόσθετου λόγου έφεσης, με τον οποίο η εκκαλούσα παραπονείται για κακή εκτίμηση των αποδείξεων ως προς το ύψος των προσαυξήσεων υπερωριών, εξαιρεσίμων και νυκτερινών της από 14.3.1985 Ε.Σ.Σ.Ε. στα επιδόματα εορτών και αδείας που καταβλήθηκαν στον ενάγοντα κατά το επίδικο χρονικό διάστημα. Επομένως, με βάση τις ανωτέρω ετήσιες αποδοχές, τις οποίες εδικαιούτο να λάβει ο ενάγων, κατά τα επίδικα έτη, για επιδόματα εορτών και αδείας και αποδοχές αδείας λόγω μη συνυπολογισμού των αμοιβών του από τακτική και μόνιμη εργασία Κυριακών, νόμιμη υπερωριακή εργασία και εργασία κατά τη νύκτα, αφού αφαιρεθούν τα ως άνω χρηματικά ποσά που κατέβαλε σ' αυτόν η εναγομένη κατά το ίδιο χρονικό διάστημα ως προσαυξήσεις της από 14.3.1985 Ε.Σ.Σ.Ε, ο ενάγων δικαιούται, για τα προαναφερόμενα έτη, να λάβει την εντεύθεν προκύπτουσα διαφορά, ανερχόμενη στα ακόλουθα χρηματικά ποσά : α) για το έτος 2001, δικαιούται το ποσό των 805,63 (1.322,10-516,47=805,63) ευρώ, β) για το έτος 2002, δικαιούται το ποσό των 622,87 (1.217,16-594,29=622,87) ευρώ, γ) για το έτος 2003, δικαιούται το ποσό των 580,30 (1.118,34-538,04=580,30) ευρώ, για το έτος 2004, δικαιούται το ποσό των 810,75 (1.380,72-569,97=810,75) ευρώ και για το έτος 2005, δικαιούται το ποσό των 635,47 (1.277,52-642,05=635,47) ευρώ και συνολικά δικαιούται το ποσό των 3.455,02 (805,63+622,87+580,30+810,75+635,47=3.455,02) ευρώ, το οποίο και πρέπει να του επιδικασθεί. Κατόπιν αυτών, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που δέχθηκε την αγωγή ως νόμω βάσιμη, ορθώς ερμήνευσε το νόμο και οι σχετικοί 2^{ος} και 4^{ος} λόγοι έφεσης, με τους οποίους η εκκαλούσα υποστηρίζει ότι ο υπολογισμός των πρόσθετων αμοιβών στα επιδόματα εορτών και αδείας και στις αποδοχές αδείας γίνεται με βάση την από 14.3.1985 Ε.Σ.Σ.Ε, πρέπει να απορριφθούν ως ουσιαστικά αβάσιμοι. Επίσης, η εκκαλούσα με τους 5^ο και 3^ο λόγους της υπό κρίση έφεσης ισχυρίζεται ότι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο : α) εσφαλμένα υπολόγισε τις δικαιούμενες αποδοχές αδείας βάσει του κατ' έτος μέσου μηνιαίου όρου των αμοιβών από τακτική και μόνιμη εργασία Κυριακών, νυκτών και υπερεργασία και β) εσφαλμένα διαίρεσε τη συνολική αμοιβή του ενάγοντος για κάθε έτος με τον αριθμό 11 για τα Δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα, ενώ θα έπρεπε να λάβει υπόψη μόνο τον μέσο όρο του διαστήματος από 1/5 έως 31/5 για το Δώρο Χριστουγέννων και τον μέσο όρο του διαστήματος από 1/1 μέχρι 30/4 για το Δώρο Πάσχα. Όταν ο μισθωτός λαμβάνει κυμαινόμενες αμοιβές από τακτική και μόνιμη εργασία Κυριακών, νυκτών, υπερεργασία, νόμιμη υπερωριακή εργασία και εργασία κατά τη νύκτα, και πρόκειται να υπολογιστούν αυτές σε κάποια άλλη παροχή, ο μοναδικός τρόπος υπολογισμού αυτών είναι να εξαχθεί ο μέσος μηνιαίος όρος διαιρώντας το ποσό των κυμαινόμενων αμοιβών με τον χρόνο εντός του οποίου πραγματοποιήθηκε η τακτική πρόσθετη εργασία (ΑΠ 1411/2009, ό.π.). Εξάλλου, η οφειλόμενη διαφορά στις αποδοχές της ετήσιας αδείας λόγω μη συνυπολογισμού στις καταβληθείσες αποδοχές αδείας των αμοιβών που έλαβε ο ενάγων για εργασία Κυριακών, αργιών, για υπερεργασία και για εργασία κατά τη νύκτα, είναι καταβλητέα, σύμφωνα με το νόμο, στο τέλος του οικείου έτους, εντός του οποίου έπρεπε να χορηγηθεί η άδεια. Επομένως, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που με την εκκαλουμένη υπολόγισε τη διαφορά αυτή με βάση το μέσο μηνιαίο όρο της ετήσιας (από Ιανουάριο έως και Δεκέμβριο) αμοιβής, που ο ενάγων έλαβε για εργασία Κυριακών, για υπερεργασία και εργασία κατά τη νύκτα, ορθά εφήρμοσε το νόμο και ο σχετικός (5^{ος}) λόγος έφεσης, με τον οποίο η εκκαλούσα υποστηρίζει τα

.....

αντίθετα, διατεινόμενη, εκτός των άλλων, ότι για το ορισμένο της αγωγής θα έπρεπε να καθορίζεται ο χρόνος λήψης της άδειας κάθε έτους, είναι αβάσιμος και απορριπτέος. Επίσης, ως προς τα επιδόματα εορτών, οι εφαρμοζόμενες ενταύθα διατάξεις της από 10.6.1999 Ε.Σ.Σ.Ε. ορίζουν σχετικά με τα επιδόματα εορτών, ότι στο προσωπικό παρέχεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου επίδομα ποσού ίσου προς τις τακτικές αποδοχές, με τις προσαυξήσεις που ορίζουν οι Ε.Σ.Σ.Ε. : α) ενός δεκαπενθημέρου κατά τις εορτές του Πάσχα και β) ενός μηνός κατά τις εορτές των Χριστουγέννων, σε αντίθεση με την προγενέστερη από 14.3.1985 Ε.Σ.Σ.Ε., που όριζε σχετικά με τις προσαυξήσεις της αμοιβής για εργασία υπερωριακή, νυκτερινή και Κυριακής στα δώρα εορτών : α) ως προς μεν το Δώρο Χριστουγέννων ότι προσαυξάνεται με μέρος της αμοιβής για εργασία που έγινε από 1^{ης} Μαΐου μέχρι 31 Δεκεμβρίου του έτους, β) ως προς δε το Δώρο Πάσχα ότι προσαυξάνεται με μέρος της αμοιβής για εργασία που έγινε από 1^{ης} Ιανουαρίου μέχρι 30 Απριλίου του έτους. Επομένως, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που υπολόγισε την οφειλόμενη στον ενάγοντα διαφορά στα Δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα, με βάση τον ετήσιο μέσο όρο των επιπλέον αμοιβών του έτους, διαιρώντας τη συνολική αμοιβή με τον αριθμό 11 και για τα δώρα εορτών, ορθά εφήρμοσε το νόμο και τα όσα αντίθετα υποστηρίζει η εκκαλούσα με τον σχετικό (3^ο) λόγο της έφεσής της είναι αβάσιμα και απορριπτέα. Απορριπτέος ως αβάσιμος κρίνεται ο ισχυρισμός της εναγομένης και ως εκ τούτου και ο συναφής 6^{ος} λόγος έφεσης ότι είχε εύλογη αμφιβολία για την ύπαρξη της οφειλής και ότι εκ του λόγου αυτού αίρεται η υπερημερία της και επομένως οι τόκοι του άνω κεφαλαίου οφείλονται από της επιδόσεως της αγωγής, ο οποίος (ισχυρισμός) συνιστά καταλυτική, κατά το άρθρο 342 ΑΚ, ένσταση της υπερημερίας του οφειλέτη για έλλειψη υπαιτιότητάς του λόγω εύλογης αμφιβολίας για την ύπαρξη ή την έκταση του χρέους. Και τούτο διότι, ο τρόπος υπολογισμού των επιδομάτων εορτών και αδειας, που εφήρμοσε η εναγομένη με βάση τις διατάξεις της από 14.3.1985 Ε.Σ.Σ.Ε. και τις διατάξεις του ΓΚΠ-ΟΤΕ, τροποποιήθηκε με το νέο ΓΚΠ-ΟΤΕ, που τέθηκε σε ισχύ με την από 10.6.1999 Ε.Σ.Σ.Ε. και ρητά πλέον ορίζεται σ'αυτόν ότι στο προσωπικό παρέχεται με απόφαση του ΔΣ "επίδομα ποσού ίσου προς τις τακτικές αποδοχές με τις προσαυξήσεις που ορίζουν οι Ε.Σ.Σ.Ε.", δηλαδή ενός δεκαπενθημέρου για επίδομα Πάσχα και ενός μηνός για επίδομα εορτών Χριστουγέννων, ενώ και ως επίδομα κανονικής αδειας χορηγείται κάθε χρόνο ποσό ίσο προς τις τακτικές αποδοχές ενός δεκαπενθημέρου και συνεπώς η εναγομένη μη νόμιμα εξακολουθούσε να εφαρμόζει τον (ίδιο τρόπο υπολογισμού, που εφήρμοζε πριν από την ισχύ του νέου ΓΚΠ-ΟΤΕ, δεδομένου ότι διαθέτει οργανωμένη νομική υπηρεσία, σε επίπεδο διεύθυνσης, αποτελούμενη από έμπειρους νομικούς και δικηγόρους (βλ. σχετ. Εφαθ 1690/2013, ό.π., αδημ. Και Εφαθ 3632/2008, ό.π.). Ας σημειωθεί ότι η εκκαλούσα επαναφέρει, κατ'άρθρο 240 ΚΠολΔ, με τις προτάσεις της ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου τον παραδεκτώως πρωτοδίκως προβληθέντα ισχυρισμό της περί καταχρηστικής άσκησης (ΑΚ 281) εκ μέρους του ενάγοντος και ήδη εφεσιβλήτου των ένδικων αγωγικών αξιώσεών του, για το λόγο ότι ο τελευταίος, για μεγάλο χρονικό διάστημα δεν είχε διαμαρτυρηθεί για το γεγονός ότι εργαζόταν πέραν του νομίμου ωραρίου του, με συνέπεια να δημιουργήσει εύλογα την πεποίθηση στην εναγομένη και ήδη εκκαλούσα ότι δεν θα ασκούσε το αγωγικό του δικαίωμα, η τυχόν

Θεωρήθηκε
Η Εισαγγελία

ευδοκίμηση του οποίου θα έχει δυσμενείς επιπτώσεις και υπέρμετρη επιβάρυνση της οικονομικής της κατάστασης. Ο εν λόγω ισχυρισμός, ωστόσο, τυγχάνει απορριπτέος ως απαράδεκτος, καθώς ως ισχυρισμός που αποβλέπει στην εξαφάνιση της εκκαλουμένης αποφάσεως θα έπρεπε να προταθεί στο παρόν Δικαστήριο με ειδικό λόγο έφεσης και όχι να επαναφερθεί, κατ'άρθρο 240 ΚΠολΔ, με τις έγγραφες προτάσεις (βλ. Σ.Σαμουήλ, "Η Έφεση", 2009, παρ. 702 σελ. 298 και παρ. 711, σελ. 302, ΑΠ 1440/2010, ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 821/1998, Ελληνική 40.106, ΕφΠειρ 320/2003, ΔΕΕ 2003). Κατ'ακολουθία των ανωτέρω, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, το οποίο, με την εκκαλουμένη απόφαση έκρινε ότι ο ενάγων δικαιούται να λάβει για τις επίδικες αιτίες το συνολικό ποσό των 3.547,51 ευρώ, αντί του ανωτέρω υπολογισθέντος ποσού των 3.455,02 ευρώ, έσφαλε ως προς το υπερβάλλον, κατά την εκτίμηση των αποδείξεων, γενομένου δεκτού ως ουσιαστικά βάσιμου του σχετικού 2^{ου} πρόσθετου λόγου έφεσης, με τον οποίο η εκκαλούσα παραπονεύεται για κακή εκτίμηση των αποδείξεων ως προς το ύψος των αμοιβών που έλαβε για καθένα από τα επίδικα έτη ο ενάγων. Μετά ταύτα, πρέπει, αφού απορριφθούν ως ουσιαστικά αβάσιμοι οι λόγοι της κρινομένης έφεσης, όπως και ως ουσιαστικά αβάσιμη η κρινομένη έφεση στο σύνολό της, (πρέπει) να γίνει δεκτός ως ουσιαστικά βάσιμος ο προαναφερόμενος πρόσθετος λόγος αυτής, να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη απόφαση και, αφού κρατηθεί η υπόθεση από το παρόν Δικαστήριο και δικασθεί κατ'ουσίαν (άρθρο 535 παρ. 1 ΚΠολΔ), πρέπει η ένδικη αγωγή να γίνει εν μέρει δεκτή ως και κατ'ουσίαν βάσιμη και να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των 3.455,02 ευρώ, νομιμοτόκως για κάθε επιμέρους ποσό από την πρώτη ημέρα (1^η Ιανουαρίου) του επόμενου έτους, κατά το οποίο έκαστο των ως άνω επιμέρους ποσών κατέστη απαιτητό και συγκεκριμένα το ποσό των 805,63 ευρώ εντόκως από 1.1.2002, το ποσό των 622,87 ευρώ από 1.1.2003, το ποσό των 580,30 ευρώ από 1.1.2004, το ποσό των 810,75 ευρώ από 1.1.2005 και το ποσό των 635,47 ευρώ από 1.1.2006. Στο σημείο αυτό πρέπει να παρατηρηθεί ότι, η εκκαλούσα με τις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσε ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, ισχυρίζεται ότι οι ως άνω αγωγικές αξιώσεις του εφεσιβλήτου έχουν υποκύψει στην πενταετή παραγραφή του άρθρου 250 αρ. 17 ΑΚ, η οποία συμπληρώθηκε "εν επιδικία", ισχυριζόμενη ότι μεταξύ δύο διαδικαστικών πράξεων και συγκεκριμένα μεταξύ της άσκησης της ένδικης έφεσης στη Γραμματεία του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, που έλαβε χώρα στις 4.12.2009 και της επόμενης διαδικαστικής πράξης, ήτοι του προσδιορισμού αυτής στη Γραμματεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου που έγινε την 1.7.2016, επιμελεία της (εκκαλούσας), δεν μεσολάβησε άλλη διαδικαστική πράξη των διαδίκων ή του Δικαστηρίου. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 250 αρ. 17 του ΑΚ, σε πέντε (5) χρόνια παραγράφονται οι αξιώσεις των κάθε είδους μισθών. Εξάλλου, κατά τα άρθρα 251 και 253 του ΑΚ, η παραγραφή αρχίζει από τότε που γεννήθηκε η αξίωση και είναι δυνατή η δικαστική επιδίωξή της. Στις περιπτώσεις, όμως, των αξιώσεων του άρθρου 250, η παραγραφή αρχίζει μόλις λήξει το έτος μέσα στο οποίο συμπίπτει η πιο πάνω από το άρθρο 251 οριζόμενη αφετηρία αυτής. Κατά δε τα άρθρα 261 και 270 παρ.1 του ΑΚ «1. Την παραγραφή διακόπτει η άσκηση της αγωγής. Η παραγραφή που διακόπηκε με τον τρόπο αυτόν αρχίζει και πάλι από την έκδοση τελεσίδικης απόφασης ή την κατ'άλλον τρόπο περάτωση της δίκης. 2. {...} 3. Η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται και στις εκκρεμείς υποθέσεις εφόσον δεν έχει εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση

(άρθρο 261). Στις περιπτώσεις του άρθρου 250 η νέα παραγραφή αρχίζει μόλις λήξει το έτος μέσα στο οποίο περατώθηκε η διακοπή (άρθρο 270 παρ. 2)». Τέλος, κατά το άρθρο 281 ΑΚ απαγορεύεται η άσκηση του δικαιώματος αν υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος. Αφού η διάταξη αυτή δεν κάνει καμία διάκριση, είναι αδιάφορος και ο δικονομικός τρόπος της ασκήσεως του δικαιώματος, αν δηλαδή γίνεται με αγωγή ή με ένσταση ή αντένσταση. Η παραγραφή αποτελεί δικαίωμα εκείνου υπέρ του οποίου έχει θεσπισθεί. Συνεπώς, κατ'αρχήν, η προβολή του δικαιώματος της παραγραφής κατ'ένσταση ή αντένσταση, όταν υπερβαίνει προφανώς τα από το άρθρο 281 ΑΚ διαγραφόμενα όρια, εμπίπτει στην απαγόρευση που θεσπίζεται με τη διάταξη αυτή. Για την προφανή αυτή υπέρβαση των ορίων του σκοπού του δικαιώματος, πρέπει να λαμβάνεται υπόψιν ότι η θέσπισή της σε ορισμένες συναλλαγές επιβλήθηκε από το έντονο συμφέρον της έννομης τάξης, το οποίο απαιτεί ταχεία εκκαθάριση των συναλλαγών μεταξύ δανειστή και οφειλέτη (βλ. σχετ. ΑΠ 1074/1996, ΕλλΔνη 1997.1127, ΑΠ 693/1992, ΕλλΔνη 1993.1282). Στην προκείμενη περίπτωση, ο ως άνω ισχυρισμός της εκκαλούσας-εναγομένης περί παραγραφής "εν επιδικία" των ενδίκων αξιώσεων του ενάγοντος, ο οποίος παραδεκτώς προβάλλεται το πρώτον ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου από την εκκαλούσα, διότι είναι οψιγενής (άρθρα 269, 524 παρ. 1 και 527 παρ. 2 και 3 του ΚΠολΔ, Εφθεσ 205/2000, Αρμ. 2002.1805, ΕφΑθ 4061/1994, ΝοΒ 43.720, βλ. Σ.Σαμουήλ, "Η Έφεση κατά τον ΚΠολΔ", εκδ. 2009, σελ. 302, παρ. 710) συνιστά ένσταση καταλυτική της αγωγής, που στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 250 αρ. 17 και 261 ΑΚ, αποδεικνύεται, δε, ως βάσιμος και από ουσιαστική άποψη, καθώς από το αντίγραφο της κρινομένης έφεσης προκύπτει ότι αυτή κατατέθηκε στη Γραμματεία του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου (Ειρηνοδικείου Αθηνών) την 4.12.2009 και η επόμενη διαδικαστική πράξη που επακολούθησε ήταν η κατάθεση της έφεσης στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου και ο προσδιορισμός δικασίμου, την 1.7.2016, από την εκκαλούσα, για την αρχική δικάσιμο (30.9.2016). Επομένως, αφού από το τέλος του έτους κατά το οποίο κατατέθηκε η έφεση στη Γραμματεία του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου (ήτοι 1.1.2010) μέχρι τον προσδιορισμό αυτής, την 1.7.2016, από την εκκαλούσα, παρήλθε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο της πενταετίας (η οποία συμπληρώθηκε την 1.1.2015), οι επίδικες αξιώσεις του ενάγοντος έχουν υποκύψει στην παραγραφή του άρθρου 250, η οποία συμπληρώθηκε "εν επιδικία". Ο ενάγων-εφεσιβλήτος ισχυρίζεται, περαιτέρω, ότι, η εναγομένη επικαλείται καταχρηστικά (ΑΚ 281) την "παραγραφή εν επιδικία", καθόσον αυτή μέσω των αρμοδίων υπαλλήλων της είχε συμφωνήσει με τους πληρεξουσίους δικηγόρους των εργαζομένων, μεταξύ αυτών και με τους δικούς του (ενάγοντος) πληρεξουσίους δικηγόρους, την ανεπιφύλακτη αποδοχή και πλήρη εκτέλεση του διατακτικού των πρωτόδικων δικαστικών αποφάσεων, όπως και της εκκαλουμένης, ήδη από το έτος 2013 και ότι συνεπεία των διαβεβαιώσεων της εκκαλούσας διά των αρμοδίων υπαλλήλων της περί μη συζήτησης της υπόθεσής του σε δεύτερο βαθμό, δεν προσδιόρισε ο ίδιος νωρίτερα την κρινομένη έφεση. Ο εν λόγω ισχυρισμός του ενάγοντος (εφεσιβλήτου) πρέπει να γίνει δεκτός ως ουσιαστικά βάσιμος, καθώς από τα προσκομιζόμενα από αυτόν προς επίρρωση του εν λόγω ισχυρισμού του έγγραφα και δη από το

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

έγγραφο που φέρει την επικεφαλίδα "κατάσταση εφέσεων που ματαιώθηκαν ή από τις οποίες παραιτήθηκε ο ΟΤΕ", συνάγεται ότι ο εκ μέρους της εκκαλούσας {και όχι εκ μέρους του εφεσιβλήτου} πέραν της πενταετίας, προσδιορισμός στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου της σημερινής δικασίμου της ένδικης έφεσης, συνιστά συμπεριφορά, η οποία υπερβαίνει προφανώς, εκ μέρους της εκκαλούσας, τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη και τα χρηστά ήθη του σκοπού του δικαιώματος που αυτή ασκεί, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στην αμέσως προηγούμενη νομική σκέψη. Τέλος, κατά τη διάταξη του άρθρου 914 του ΚΠολΔ, αν το δικαστήριο δεχθεί την ανακοπή ή την έφεση οριστικά και κατ' ουσίαν και απορρίψει, ολικά ή μερικά, την αγωγή, την ανταγωγή ή την κύρια παρέμβαση, εφόσον αποδειχθεί ότι η απόφαση που προσβάλλεται εκτελέστηκε, διατάσσει, αν ζητήσει εκείνος κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση, την επαναφορά των πραγμάτων στην κατάσταση που βρισκόταν πριν εκτελεστεί η απόφαση που εξαφανίστηκε ή μεταρρυθμίστηκε. Η αίτηση υποβάλλεται είτε με το δικόγραφο της ανακοπής ή της έφεσης και των πρόσθετων λόγων, είτε με τις προτάσεις, είτε με χωριστό δικόγραφο που κοινοποιείται στον αντίδικο. Η εκτέλεση της αποφάσεως πρέπει να προαποδεικνύεται. Από τη διάταξη αυτή σαφώς συνάγεται ότι, για την εφαρμογή του εν λόγω άρθρου απαιτείται η οριστική και κατ' ουσίαν παραδοχή της ανακοπής ή της έφεσης και η εν όλω ή εν μέρει απόρριψη της αγωγής, ανταγωγής ή της κυρίας παρέμβασης και, περαιτέρω, η εκτέλεση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η οποία δεν περιορίζεται μόνο στο πεδίο της αναγκαστικής εκτέλεσης, αλλά εκτείνεται και στο πεδίο της εκούσιας εκτέλεσης, εφόσον αυτή είναι απότοκη της επιδικασθείσας και με προσωρινή εκτελεστότητα εξοπλισθείσας απαίτησης. Αν η επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση συνίσταται στην απόδοση χρημάτων, το ποσό αποδίδεται με αίτηση του δικαιούχου με τους τόκους από τον χρόνο επίδοσης, στον αντίδικο του δικαιούμενου σε επαναφορά, της αποφάσεως που ανατρέπει την απόφαση που εκτελέστηκε, αφού από τότε καθίσταται υπερήμερος, κατά το άρθρο 340 του ΑΚ, ο γενεσιουργός δε λόγος της εναντίον του απαίτησης για την απόδοση του ποσού αυτού είναι η εξαφάνιση της αποφάσεως που εκτελέστηκε (σχετ. ΟΛΑΠ 5/2001, ΕλλΔνη 42. 379, ΕφΠατρ 67/2008, Αρμ 2008.1204). Στην προκείμενη περίπτωση, η εκκαλούσα, επικαλούμενη την εκούσια εκτέλεση της πρωτόδικης αποφάσεως, που κηρύχθηκε προσωρινά εκτελεστή, ζητεί, με τις έγγραφες προτάσεις της, την επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση. Ειδικότερα, ζητεί, να υποχρεωθεί ο εφεσιβλήτος (ενάγων) να της επιστρέψει το σε εκτέλεση της εκκαλουμένης καταβληθέν ποσό των 3.547,51 ευρώ, με τους νόμιμους καταβληθέντες τόκους για το κεφάλαιο αυτό, ποσού 2.203,69 ευρώ και συνολικά το ποσό των 5.751,20 ευρώ, όπως προκύπτει από την από 22.1.2010 απόδειξη πληρωμής, με το νόμιμο τόκο από την ημέρα της προς αυτόν καταβολής του ποσού αυτού, άλλως από τη σημερινή συζήτηση, άλλως από την επίδοση της παρούσας. Το ως άνω αίτημα της εκκαλούσας, το οποίο ως προς την εκτέλεση της εκκαλουμένης προαποδεικνύεται διά της από 22.1.2010 εξοφλητικής απόδειξης, την οποία αυτή (εκκαλούσα) νόμιμα προσκομίζει και επικαλείται, παραδεκτώς ασκείται με τις έγγραφες προτάσεις της, και είναι νόμιμο, κατά την προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 914 του ΚΠολΔ. Ας σημειωθεί, δε, ότι, το αίτημα επιδίκασης τόκων είναι νόμιμο από την επίδοση της παρούσας αποφάσεως, γιατί σύμφωνα με την ορθότερη και κρατούσα στη νομολογία άποψη, πριν από την

.....

έκδοση της περί επαναφοράς των πραγμάτων αποφάσεως, δεν υπάρχει απαίτηση για επιστροφή των καταβληθέντων δυνάμει εκτελεστής αποφάσεως και έτσι, κατά τα άρθρα 340, 345 και 346 ΑΚ, απαιτείται επίδοση της προκείμενης αποφάσεως, ώστε να επέλθει όχληση (ΑΠ 39/2006, ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 560/2005, ΤΝΠ Νόμος, ΕφΑθ 490/2010, ΤΝΠ Νόμος, Εφθεσ 1440/2009, Αρμ. 2011.25, ΕφΠατρ 67/2008, Αρμ. 2008/1204). Περαιτέρω, από την προσκομιζόμενη με επίκληση ως άνω εξοφλητική απόδειξη προκύπτει ότι, η εικαλούσα σε εκούσια εκτέλεση της εκκαλουμένης αποφάσεως κατέβαλε στον ενάγοντα (εφεσ(βλητο), μετά την αφαίρεση των κρατήσεων, οι οποίες αναλυτικά περιγράφονται στην απόδειξη αυτή, το ποσό των [(3.547,51 ευρώ για κεφάλαιο+2.203,69 ευρώ για τόκους=)5.751,20 ευρώ μείον κρατήσεις για χαρτόσημο, Τ.Α.Υ.Τ.Ε.Κ.Ω., κ.λπ. εκ 2.447,41 ευρώ=]3.303,79 ευρώ, το οποίο και εισέπραξε αυτός. Δεδομένου ότι το ως άνω ποσό υπολείπεται του κεφαλαίου (ήτοι του ποσού των 3.455,02 ευρώ) που τελικώς επιδικάζεται με την παρούσα απόφαση στον ενάγοντα, το κρινόμενο αίτημα περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμο. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος, αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας, πρέπει να επιβληθούν μειωμένα σε βάρος της εναγομένης, λόγω της εν μέρει νίκης και ήττας των διαδίκων, κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας (άρθρα 178, 183 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ).-

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων την από 6.11.2009 (και με αριθμό κατάθεσης 958/2009 και 37243/130/2016) έφεση, τους από 20.7.2016 (και με αριθμό κατάθεσης 44926/151/2016) πρόσθετους λόγους, καθώς και τον από 4.8.2016 (και με αριθμό κατάθεσης 51244/193/2016) πρόσθετο λόγο.-

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ τον από 4.8.2016 (και με αριθμό κατάθεσης 51244/193/2016) πρόσθετο λόγο έφεσης από τυπική άποψη.-

ΔΕΧΕΤΑΙ την ως άνω έφεση από τυπική άποψη και

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ αυτήν κατ'ουσίαν.-

ΔΕΧΕΤΑΙ τους από 20.7.2016 (και με αριθμό κατάθεσης 44926/151/2016) πρόσθετους λόγους έφεσης από τυπική και ουσιαστική άποψη.-

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την υπ'αριθ. 1216/2009 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου (Διαδικασία Εργατικών Διαφορών).-

ΚΡΑΤΕΙ την υπόθεση και

ΔΙΚΑΖΕΙ αυτήν στην ουσία της.-

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την από 25.9.2006 (και με αριθμό κατάθεσης 1215/2006) αγωγή.-

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγομένη να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των τριών χιλιάδων τετρακοσίων πενήντα πέντε ευρώ και δύο λεπτών του ευρώ (3.455,02), με το νόμιμο τόκο για τα επιμέρους ποσά κάθε έτους από την πρώτη ημέρα του επόμενου έτους, κατά το οποίο αυτά κατέστησαν απαιτητά, κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο σκεπτικό της παρούσας.-

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της εναγομένης μέρος των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει στο ποσό των τετρακοσίων (400) ευρώ.-

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 12 Μαΐου 2017.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, χωρίς την παρουσία των διαδικών και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, στη 1 Αυγούστου 2017.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

